

Bức thư năm 2026

Bạn đang tìm kiếm điều gì?

Biết bao người đang tìm kiếm ý nghĩa cho đời mình. Họ đang kiếm tìm một điều gì đó lớn lao hơn những lời hứa dễ dãi tràn ngập trên các màn hình của chúng ta hầu như mọi lúc. Chẳng phải con người được tạo dựng cho một lý do hiện hữu đích thực sao? Điều gì có thể giúp chúng ta khám phá ra lý do ấy?

Khi cố gắng sống bằng sự tín thác của đức tin, đôi khi chúng ta tự hỏi: Thiên Chúa muốn gì nơi tôi? Chúng ta có biết bao ước muốn. Đâu là con đường tôi có thể bước đi cùng với Thiên Chúa?

Trong năm vừa qua, chúng tôi đã đón tiếp các bạn trẻ đến thăm Taizé từ Ukraina, Palestine, Libăng, Nicaragua, Myanmar và các nơi khác đang chìm trong chiến tranh và xung đột. Đức tin của họ và khát vọng về một nền hòa bình công bằng và bền vững đã là nguồn cảm hứng cho chúng tôi. Chúng tôi cũng đã lắng nghe những lời chứng của những người đang làm việc tại Gaza hoặc có gia đình sinh sống ở đó. Chúng tôi có thể nhìn thấy nỗi đau của những người có người thân bị bắt làm con tin, và nghe thấy tiếng khóc của những người đang tìm kiếm công lý dưới các chế độ áp bức.

Tôi cũng đã dành thời gian ở với các anh em trong Cộng đoàn Taizé của mình, những người đang sống trong các huynh đệ đoàn tại Brazil và Cuba. Đất nước Brazil vẫn còn bị ảnh hưởng bởi di sản của chế độ nô lệ và sự bất bình đẳng sâu sắc. Thế nhưng vẫn có những người không chịu buông xuôi; họ đang đấu tranh để đứng về phía những người nghèo nhất. Tôi đặc biệt nghĩ đến một cộng đồng ở thành phố Salvador, nơi những người vô gia cư được ngủ trong nhà thờ và họ nâng đỡ lẫn nhau.

Tại Cuba, tôi đã thấy một dân tộc can đảm đang đối diện với vô vàn khó khăn. Tôi gặp một bà cụ đã trao hết số tiền dành dụm của mình để cháu trai có được những gì nó cần cho năm học mới. Mẹ của em, như nhiều người Cuba khác, đã rời đất nước để di cư tìm kiếm một tương lai tốt đẹp hơn.

Ở nhiều nơi, người ta đang tự hỏi: Làm sao tôi có thể sử dụng tự do đã được ban cho mình để biểu lộ tình liên đới với những người đau khổ? Họ đang tìm kiếm những cách thức để biến ước muốn yêu thương và chăm sóc của mình thành hiện thực, để đời họ có ý nghĩa qua việc giúp đỡ và phục vụ.

Thế giới của chúng ta có biết bao vẻ đẹp, nhưng cũng có biết bao bất công. Vị trí của tôi trong tất cả những điều ấy là gì? Điều gì đang được kêu gọi nơi tôi? Đây là câu hỏi mà tôi thường cảm nhận trong lòng, khi đối diện với sự phức tạp của đời sống và những chọn lựa mà tôi phải đối mặt.

Trong Tin Mừng Gioan, những lời đầu tiên của Chúa Giêsu là: “Các anh tìm gì?” Tôi đã chia sẻ câu hỏi này với một nhóm sáu bạn trẻ tình nguyện tại Taizé đến từ sáu quốc gia thuộc bốn châu lục. Những điều viết tiếp theo đây được gợi hứng từ những gì họ đã nói với tôi.

Tôi xin bày tỏ lòng biết ơn đến họ và tất cả các tình nguyện viên đang góp phần tổ chức các cuộc gặp gỡ tại Taizé, những người dành thời gian sống với cộng đoàn chúng tôi để cầu nguyện và hiểu biết hơn về tiếng gọi của Chúa Kitô trong đời họ.

Frère Matthew

Tìm kiếm thính lặng

Sau một tuần ở Taizé, khi được hỏi điều gì là quan trọng nhất đối với họ, nhiều bạn trẻ nói đến kinh nghiệm về thính lặng. Trong một thế giới siêu kết nối và luôn chuyển động không ngừng, điều này có vẻ như đáng ngạc nhiên.

Khi chúng ta dành thời gian và tách mình khỏi những nguồn thông tin bất tận, đôi khi chính trong thính lặng mà chúng ta thật sự gặp gỡ chính mình và thoáng thấy một thực tại lớn lao hơn.

Trong công trình tạo dựng tuyệt mỹ của Thiên Chúa, tiếng gió thổi, tiếng suối róc rách và tiếng chim hót có thể ôm lấy chúng ta và dẫn chúng ta đến với thính lặng nội tâm, nơi sự hiệp thông với mọi loài đang hiện hữu trở nên hữu hình. Một đêm đầy sao có thể làm lòng ta tràn ngập kinh ngạc.¹

Chúa Giêsu đã bước vào thế gian trong thính lặng:² “Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta.”³ Đấng vẫn ở nơi Thiên Chúa và là Thiên Chúa trước khởi đầu của mọi sự đã đến ở với chúng ta qua một cuộc giáng sinh khiêm hạ và nghèo khó trong thính lặng của đêm tối:⁴ ánh sáng chiếu soi trong bóng tối.

Và vì thế, thính lặng này không trống rỗng. Nó trở thành nơi gặp gỡ. Trong thính lặng, chúng ta không hề cô độc. Nhưng chúng ta lại vật lộn với nó, bởi tâm trí chúng ta đầy áp bao điều. Trong Điều luật Taizé có viết rằng: “Nếu tâm trí bạn xao lãng, hãy trở lại cầu nguyện ngay khi bạn nhận ra sự phân tâm ấy, mà đừng phiền não về nó.”⁵

Nhiều thế kỷ trước, có người đã cầu nguyện: “Hãy tìm kiếm Thánh Nhan. Lạy Chúa, con tìm thánh nhan Ngài.”⁶ Trong thính lặng của trái tim mình, liệu chúng ta có trở đi trở lại để tìm kiếm Thiên Chúa không?

Cầu nguyện, trước hết, thường là một ước ao,⁷ một khao khát thầm lặng về bình an trong sự hiện diện của Thiên Chúa. Khi chúng ta không biết phải cầu nguyện thế nào, thì chính Chúa Thánh Thần đang ở đó, cầu nguyện trong chúng ta bằng những tiếng rên siết khôn tả.⁸ Khi lắng nghe phần sâu nhất trong lòng mình, chúng ta có thể nhận ra rằng đó chính là nơi Chúa Thánh Thần ngự đến. Tôi đối diện với chính mình và với Thiên Chúa, Đấng đang thở trong tôi.

Lạy Thiên Chúa hằng sống, xin dạy con tìm kiếm Ngài trong thính lặng của trái tim con, trong vẻ đẹp của tạo thành, trong việc lắng nghe Lời Ngài, trong việc đón nhận sự hiện diện khiêm hạ của Ngài.

Liệu chúng ta có thể dành thân mỗi ngày dành một khoảng thời gian thính lặng để bước vào sự hiện diện của Thiên Chúa không? Có lẽ chúng ta có thể bắt đầu chỉ với năm phút. Hãy khởi đầu bằng cách đọc một đoạn Thánh Kinh ngắn, hoặc dâng lời tạ ơn về những gì đã lãnh nhận trong ngày vừa qua; hoặc đơn giản là dành thời gian để hiện diện ở đó.

Tìm kiếm một hướng đi

Thính lặng làm cho việc phân định đích thực trở nên khả thi. Khi chúng ta tìm kiếm hướng đi nào cần chọn, thính lặng cho phép chúng ta lắng nghe những gì

1 Xem Thánh vịnh 8,3-4 và 19,1-4

2 Xem bài giảng của Đức Giáo hoàng Phanxicô tại buổi canh thức cầu nguyện đại kết “Together” ngày 30 tháng 9 năm 2023, tại Rôma. www.vatican.va/content/francesco/en/homilies/2023/documents/20230930-vegliaecumenica.html

3 Gioan 1,14

4 “Khi vạn vật chìm sâu trong thính lặng, lúc đêm trường chùng chùng như điểm canh ba, thì từ trời cao thăm, lời toàn năng của Ngài đã rời bỏ ngôi báu...” (Khôn ngoan 18,14-15)

5 Điều luật Taizé, bản tiếng Pháp và tiếng Anh (SPCK, London, 2012), tr. 23

6 Thánh vịnh 27,8

7 Thánh Augustinô viết: “Ước muốn của bạn chính là lời cầu nguyện của bạn; và nếu ước muốn của bạn liên li, thì lời cầu nguyện của bạn cũng liên li. Không phải vô cơ mà Thánh Tông đồ nói: ‘Hãy cầu nguyện không ngừng’ (1 Thêxalônica 5,17). Nếu bạn không muốn ngừng cầu nguyện, thì đừng bao giờ ngừng ước muốn. Ước muốn liên li của bạn chính là tiếng nói liên li của bạn.” Chú giải Thánh vịnh 37 (38), §14 (trích từ Nicene and Post-Nicene Fathers, Series I, Tập 8)

8 Xem Rôma 8,26-27

sâu thẳm nhất trong lòng. Chúng ta cũng cần một sự tự do nội tâm để có thể đưa ra lựa chọn có trách nhiệm. Tự do ấy bao gồm việc chấp nhận những giới hạn của chính mình, nhưng không sợ hãi: sợ hãi chưa bao giờ là một cố vấn tốt, và Thiên Chúa không bao giờ ép buộc con tim chúng ta.

Hết thảy chúng ta đều tìm kiếm cả một cảm giác thuộc về và một hình thức an toàn nào đó. Và khi chúng ta tìm kiếm một lối sống đích thực, đôi khi chính những người khác lại giúp chúng ta nhận ra con người thật sự của mình. Qua người khác, chúng ta có thể ngạc nhiên khi khám phá ra điều gì đó mà một mình không thể tìm thấy.

Trong Tin Mừng Gioan, hai người trẻ đang ở trong thung lũng Giođan với thầy của mình, Gioan Tẩy Giả, người mà họ tin tưởng. Không muốn giữ họ cho riêng mình, Gioan Tẩy Giả hướng họ đến với một Đấng khác, đến với Chúa Giêsu. Và họ rời đi để theo Người.

Khi Chúa Giêsu thấy họ, Người hỏi: “Các anh tìm gì thế?” Khi họ trả lời: “Thưa Thầy, Thầy ở đâu?” Người bảo: “Đến mà xem”.⁹

Hai câu hỏi này tóm tắt quá trình tìm kiếm và khám phá hướng đi cho một đời sống với Chúa Kitô. Bắt đầu từ những ước muốn, từ những khát khao hướng tới một cuộc sống trọn vẹn hơn – “Các anh tìm gì thế?” – chúng ta có thể đặt chúng trước con người của Chúa Giêsu – “Thưa Thầy, Thầy ở đâu?”

Chúa Giêsu, Đấng có lòng hiền hậu và khiêm nhường, mời gọi chúng ta “đến mà xem”. Người yêu thương chúng ta bằng một tình yêu vô điều kiện, chắc chắn và vững vàng trước mọi thử thách. Liệu tôi có dám đáp lại lời mời gọi của Người mặc dù còn do dự và thậm chí nghi ngờ không?

*Lạy Chúa Kitô Giêsu,
xin chỉ đường cho con
và chuẩn bị con sẵn sàng đi theo.¹⁰*

Những ai là người đã hướng tôi đến với Chúa Kitô?
Hãy dành một chút thời gian để tạ ơn Chúa vì họ.

Tìm kiếm niềm vui

Một tình nguyện viên tại Taizé kể với tôi rằng: “Ở đất nước con, các bạn trẻ cố gắng sinh tồn trong một thế giới dường như có tất cả; nhưng sâu thẳm bên trong họ, nỗi sợ hãi, lo âu và trầm cảm mới là những điều chi phối họ.”

Chúng ta đang bị quyến rũ bởi những lời hứa về niềm vui xung quanh mình. Nhưng những lời hứa ấy không dẫn đến một niềm vui lâu bền, chỉ mang lại khoảnh khắc thỏa thích ngắn ngủi.

Niềm vui bùng lên từ sâu thẳm bên trong khi chúng ta nhận ra rằng mình được yêu thương đúng với con người thật của mình. Khi hiểu rằng niềm vui là một món quà chứ không phải điều ta có thể tự đòi lấy, ta sẽ thấy mình sẵn sàng để đón nhận nó. Khi ấy, ta không còn phải gắng sức để tạo ra niềm vui, nhưng mà chính niềm vui sẽ nhẹ nhàng dẫn ta tiến bước.

Chúa Giêsu cùng các bạn hữu được mời đến dự tiệc cưới,¹¹ và sau một thời gian, rượu đã cạn. Lúc ấy, có điều gì đó còn thiếu: Chúa Giêsu hiện diện giữa

9 Gioan 1,38-39

10 Lời nguyện này của Thánh Bridget xứ Thụy Điển, sống vào thế kỷ 14, như một ánh sáng trên con đường đi với Chúa Kitô. Chúng ta có thể dùng để cầu nguyện vào những lúc cần quyết định điều gì đó.

11 Xem Gioan 2,1-12

những người nghèo. Gặp họ trong cảnh nghèo khó, Người ban cho họ điều vượt ngoài mong đợi. Điều Người mong muốn cho họ là niềm vui, và Người làm mọi sự để điều đó trở nên khả thi.¹²

Tôi còn nhớ nhiều năm trước, khi ở Kolkata tại nhà mẹ của Dòng Thừa sai Bác ái. Trên tường có một câu nói của Mẹ Têrêsa nhắc nhở tôi rằng Thiên Chúa chấp nhận chúng ta với mọi yếu đuối của mình và không đòi hỏi chúng ta phải hoàn hảo. Chúng ta không cần lúc nào cũng mạnh mẽ.

Cảnh nghèo nội tâm có thể khiến chúng ta lo lắng rằng mình chưa đủ tốt. Điều này thường dẫn chúng ta đến việc che giấu con người thật của mình nơi sâu thẳm nhất trong lòng. Nhưng nếu chúng ta cho phép mình đứng với đôi tay trống rỗng trước Chúa Kitô, Người sẽ đến để lấp đầy, và từng chút một biến đổi sự nghèo khó đó.

Ngay cả khi chúng ta buồn và niềm vui tưởng chừng xa vời, chúng ta vẫn có thể nhớ lời Chúa Giêsu nói về một niềm vui không ai có thể cướp mất.¹³

Lạy Thiên Chúa giàu lòng thương xót, chúng con muốn đón nhận niềm vui của Ngài trong mọi hoàn cảnh. Khi chúng con hiểu rằng Ngài yêu thương chúng con và mở cho chúng con đường dẫn đến sự sống vĩnh hằng, niềm vui liền tuôn trào từ sâu thẳm tâm hồn.

Hãy suy ngẫm về những gì chúng ta có thể làm để mang niềm vui đến cho người khác. Gặp gỡ ai đó trực tiếp thay vì chỉ qua mạng. Đôi khi, trong một việc phục vụ khiêm nhường trao tặng cho người khác một cách tự do, tôi nhận lại nhiều hơn những gì tôi mong đợi, đặc biệt khi thấy niềm vui trên khuôn mặt của những người mà tôi phục vụ.

Tìm kiếm ý nghĩa

Trong mỗi người chúng ta đều có một khát khao về ý nghĩa. Chúng ta có thể làm dịu cơn khát này ở đâu? Trong cuộc sống bận rộn, ở đâu đó nơi tâm hồn có một tiếng thì thầm nhẹ nhàng nhắc rằng chúng ta được yêu thương.

Một nhà lãnh đạo tên là Nicôđêmo, người đang tìm kiếm ý nghĩa thực sự trong đời mình, đã nghe nói về Chúa Giêsu.¹⁴ Ông đến gặp Người vào ban đêm, để tìm cách diễn tả những suy tư của mình thành lời.

Những câu hỏi sâu thẳm nhất về đức tin, về sự sống và cái chết, về ý nghĩa và mục đích của đời mình thường không được nói ra. Nhưng cho đến khi chúng được tỏ bày, có điều gì đó trong chúng ta vẫn chưa thỏa mãn, như trường hợp của ông Nicôđêmo.

Khi tìm kiếm, liệu chúng ta có theo đuổi những câu hỏi ấy cho đến khi chúng dẫn chúng ta đến nguồn mạch sự sống? Chúng ta có thể không tìm được tất cả câu trả lời; nhưng khi dám theo Chúa Kitô, chúng ta học cách phó thác những thắc mắc của mình cho Thiên Chúa với một lòng tin thác sáng suốt.¹⁵ Khi ấy, chúng ta khám phá ra lòng diệu dàng và nhân từ của Thiên Chúa đang ôm lấy chúng ta.

Ý nghĩa của đời sống Chúa Giêsu không phải là để phán xét nhân loại, mà là để giúp mỗi con người nhận ra rằng họ được Thiên Chúa yêu thương. Ngài

12 “Ở Cana, tác giả Tin Mừng Gioan không kể cho chúng ta những gì về mặt con người là có thể; tác giả dẫn chúng ta lên một mức khác và đưa chúng ta vào quyền năng huyền bí của các mối tương quan, nơi mà kiến thức chấm dứt, nơi một chiều kích khác xuất hiện, đó là lòng tin thác. Nó không phải là mức của vật thể và bằng chứng, mà là của các chủ thể và dấu chỉ. Hơn nữa, những từ thường được dịch là ‘phép lạ’ trong ba Tin Mừng khác không bao giờ được Gioan dùng: khắp nơi tác giả chọn từ ‘dấu chỉ’ – semeion – ‘ý nghĩa’ hơn là ‘quyền năng’. Ở đây, Chúa Giêsu ban một dấu chỉ. Một dấu chỉ là cử chỉ đầy ý nghĩa được một người thực hiện đối với người khác.” – Marie Balmary, *Ce lieu en nous que nous ne connaissons pas* (Albin Michel 2024), tr. 21

13 Xem Gioan 16,22

14 Xem Gioan 3,1-21

15 “Lòng tin thác sáng suốt” được nhà triết học Chile José Andrés Murillo mô tả là “một lòng tin thác chủ động và cam kết với những điều kiện làm cho nó trở nên khả thi”. Murillo, José Andrés. 2012. *Confianza lúcida*. Santiago, Chile: Uqbar Editores. tr. 45.

đến để chỉ cho chúng ta con đường của một tình yêu ngày càng lớn lao hơn. Đó là bí quyết của Ngài.

Ông Nicôđê mô tiến gần ánh sáng từng bước một. Một năm hay hai năm sau khi gặp Chúa Giêsu vào ban đêm, ông công khai bào chữa cho Người trước các nhà cầm quyền ở Giêrusalem.¹⁶ Vài tháng sau, khi Chúa Giêsu bị treo trên thập giá, ông đã tỏ ra can đảm.¹⁷ Ông dám thuộc về nhóm bạn hữu của Chúa Giêsu. Lòng can đảm của ông đã dẫn ông vào cộng đoàn.

*Ánh sáng nhân từ xin dẫn lối giữa bóng tối bao quanh,
xin dẫn con đi...
Con không xin thấy cảnh xa xôi;
chỉ một bước đủ cho con.*¹⁸

Hãy thử tổ chức một buổi gặp gỡ, nơi mỗi người chia sẻ cách họ tìm thấy ý nghĩa trong đời sống mình. Với một số người, đó có thể là qua đức tin, với người khác là qua một hoạt động nào đó, và cũng có người có nhiều câu hỏi hơn là câu trả lời. Việc chia sẻ và lắng nghe nhau một cách chu đáo có thể là cách để khích lệ nhau. Nếu thấy thích hợp, buổi gặp gỡ có thể bắt đầu bằng một bài ca Chúa Thánh Thần và kết thúc bằng một bài ca tạ ơn.

Tìm kiếm một thế giới công bằng

Bất công – dù liên quan đến sự tàn phá sinh thái,¹⁹ bất bình đẳng, bạo lực, áp bức hay chiến tranh – khơi dậy trong chúng ta cả một chuỗi cảm xúc: phẫn nộ, giận dữ, buồn bã, đôi khi là tuyệt vọng. Nhưng khi chúng ta quyết tâm đấu tranh chống lại nó, chẳng phải cũng có nguy cơ bị mắc kẹt trong chính quan điểm của mình đến mức không còn thấy vượt ra ngoài chúng sao?²⁰ Thậm chí còn có nguy cơ trở thành tù nhân của thuật toán riêng của mình và bị cuốn vào sự phân cực đang đe dọa các xã hội của chúng ta.

Hãy bước ra khỏi khuôn khổ của mình và để những quan điểm khác biệt chất vấn chúng ta, ngay cả khi không đạt được một sự đồng thuận.

Đôi khi chúng ta phải cùng nhau chấp nhận giữ các thực tại phức tạp, nơi mà dường như không có giải pháp nào khả thi.²¹ Lắng nghe câu chuyện từ nhiều phía có thể làm choáng ngợp, nhưng không nghe chúng sẽ là bất công.

Sau giờ cầu nguyện ban tối trong nhà thờ tại Taizé, một cô gái trẻ nói với tôi: “Con phải nhận ra bạo lực tồn tại trong con, nhưng cũng phải đặt nó bên cạnh nhu cầu chiêm niệm của con.” Tôi thấy điều này rất giải phóng. Thay vì kìm nén cảm xúc đó, hay giả vờ như nó không tồn tại, cô đặt nó cạnh khát vọng tìm kiếm Thiên Chúa của mình.

Có một nguy cơ là những lực phá huỷ tiềm ẩn trong mỗi người chúng ta có thể chiếm lấy chúng ta. Thật dễ dàng để gán cho ai đó, thậm chí cả một dân tộc, hình ảnh như những kẻ xấu xa. Khi đó, chúng ta có nguy cơ bị cuốn vào vòng xoáy bạo lực và tiếp tục duy trì nó. Chiêm niệm – cầu nguyện – mở ra cho chúng ta một chiều kích khác, dẫn chúng ta đến hòa giải với những gì chúng ta mang trong lòng và tìm ra cách xây dựng những cây cầu.

Chúa Thánh Thần hiện diện để dẫn dắt chúng ta trên con đường nơi chúng ta có thể đưa ra những quyết định can đảm. Thầy Roger, người đã khởi

16 Xem Gioan 7,50-52

17 Xem Gioan 19,38-42

18 Những lời này đến từ một bài thơ do Thánh John Henry Newman, Tiến sĩ Giáo hội Công giáo, viết, nhưng cũng được tín hữu Anh giáo yêu mến, Giáo hội mà thánh nhân lần đầu nhận được đức tin.

19 “Khi chúng ta thấy các giá trị như lòng biết ơn hay tình yêu môi trường bị vi phạm hoặc bị phớt lờ, chúng ta trở nên giận dữ. Theo một cách nào đó, cảm xúc như giận dữ và thất vọng là hữu ích (...) Chúng đôi khi tạo ra năng lượng để có thể hành động thay đổi hành vi không chấp nhận được – hoặc chữa lành một trong những vết thương của trái đất – ngay cả khi điều đó đòi hỏi chúng ta phải giải thích với người khác lý do tại sao mình bị chọc giận. Chính trong tinh thần đó mà Chúa Giêsu đã xua đuổi những kẻ buôn bán ra khỏi Đền Thờ.” – Wangari Maathai, *Replenishing the Earth* (Doubleday Religion, New York 2010)

20 “Bất kỳ cuộc đấu tranh chống bất công nào cũng có thể che giấu hoặc thậm chí tạo ra bất công khác. Bất công phức tạp và xảy ra trên nhiều cấp độ khác nhau. Chắc chắn vẫn còn chỗ cho tiến bộ hướng tới công lý, và điều này phải luôn được tập trung, nhưng nó vẫn có giới hạn.” – Olivier Abel, *De l'humiliation – le nouveau poison de notre société* (Les Liens qui libèrent 2022)

21 Một người bạn là rabbi viết cho chúng tôi vào tháng 2/2024: “Tôi yêu người Do Thái ở bất cứ nơi nào họ sinh sống trên trái đất này. Nhưng tôi cũng đứng về công lý, nhân quyền và hòa bình. Vì vậy, trong khi tôi đứng về phía Israel, tôi cũng đứng về phía người dân Gaza và Palestine, cũng như tất cả những người vô tội trong chiến tranh trên thế giới. Không dễ để cùng lúc giữ những chân lý đa chiều, đôi khi đối nghịch. Nhưng đó là điều tôi cảm thấy mình phải làm. Học tập và cầu nguyện đã dạy tôi không được phủ nhận, xua đuổi hay né tránh những tan vỡ trong thế giới này. Nhưng chấp nhận chúng, ở lại với chúng, và cố gắng hiện diện ở mọi nơi và mọi lúc chúng xuất hiện. Nguyên xin đây là thánh ý Thiên Chúa để chúng ta, nhân loại, học cách nhận ra và chia sẻ nỗi đau của người khác và đứng bên những ai cần đến, Amen.”

xướng đời sống Cộng đoàn Taizé, nói về một bạo lực sáng tạo của những người làm hòa bình²² giúp họ không khuất phục trước cám dỗ rời bỏ con đường Tin Mừng.

Chúa Giêsu hiện thân cho thế giới công lý và các mối tương quan đúng đắn mà các Tin Mừng gọi là Nước Thiên Chúa. Nhưng Người cũng nổi giận và lật đổ bàn của những người bán hàng và đổi tiền trong Đền Thờ để nhường chỗ cho Thiên Chúa.²³ Chúa Giêsu đã lên án gay gắt sự đạo đức giả của tôn giáo, nhưng đồng thời cũng tiếp đón một lãnh đạo tôn giáo như Nicôđêmo. Người quen biết với nhóm Phariseu và chấp nhận lòng mến khách của họ,²⁴ nhưng cũng dùng bữa với những người bị xã hội loại trừ. Người có tình yêu kiên định đối với chiến lạc của nhà Israel,²⁵ nhưng cũng ngưỡng mộ đức tin của một sĩ quan Rôma và chữa lành con của ông;²⁶ và Người đã để cho đức tin của một phụ nữ ngoại giáo, gặp trên hành trình đến một miền xa, chất vấn chính mình.²⁷

Bằng cách chấp nhận rủi ro khi thiết lập mối tương quan với những người khác biệt,²⁸ Chúa Giêsu đã gieo mầm niềm tin và biểu lộ quyền năng hòa giải của Thiên Chúa.

Nếu chúng ta biết rằng ánh sáng tỏa sáng trong bóng tối và qua những cử chỉ đơn giản của lòng tốt con người, tình yêu của Thiên Chúa có thể chiến thắng, thì chúng ta được tự do để hành động.

Lạy Chúa Kitô Giêsu, trong đời sống của Ngài trên trần gian, Ngài không ngần ngại lên án bất công, nhưng Ngài tìm cách xây dựng những cây cầu với những người gặp trên đường. Xin gia tăng khát khao nơi chúng con để nối những khoảng cách chia rẽ con người và các dân tộc, để công lý có thể triển nở trên trái đất.

Chúng ta có thể thực hiện những bước cụ thể nào để xây dựng cầu nối nơi có chia rẽ? Một người đơn độc khó có thể làm được. Hãy cùng nhau suy ngẫm; cùng góp ý tưởng; cùng nhau tiếp cận với những người ở rìa xã hội. Lắng nghe những người có quan điểm khác mình, hiểu nỗi sợ hãi của họ, trong khi vẫn giữ vững các giá trị Tin Mừng của chính mình có ý nghĩa gì?

Tìm kiếm cộng đoàn

Một tình nguyện viên tại Taizé nói với tôi: “Con muốn sống phù hợp với các giá trị của mình và các giá trị Tin Mừng. Khi đưa ra một quyết định, con tự hỏi: điều này có chấp nhận được cho người khác, cho hành tinh và cho chính con không? Chúng con muốn xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn.”

Sống cộng đoàn cùng với nhau, với tạo vật, với Thiên Chúa – sau những tháng ngày cách ly vì đại dịch, liệu chúng ta đã sẵn sàng tái xây dựng một thế giới hiệp thông,²⁹ một thế giới chan chứa lòng khoan dung chưa?³⁰ Mọi thứ đều liên kết; tất cả chúng ta thuộc về nhau trong ngôi nhà chung của mình, tạo vật đã được Thiên Chúa ban tặng cho chúng ta.

Dưới chân Thập giá, cộng đoàn của Chúa Giêsu đã tan rã. Giuđa đã phản bội Ngài. Phêrô đã chối bỏ Ngài. Phần lớn bạn hữu đã bỏ chạy. Tất cả công việc của Chúa Giêsu để xây dựng một đời sống hiệp thông yêu thương, chào

22 “Bạo lực của những người làm hòa bình! Nó là sáng tạo!” – từ *La violence des pacifiques, trong Dynamique du provisoire – À l’écoute des nouvelles générations, Les écrits de frère Roger, tập 4 (Les Presses de Taizé 2014), tr. 277. Đây là cách Thầy Roger diễn đạt niềm tin rằng bạo lực trong chúng ta có thể được hướng vào một cách tích cực.*

23 Xem Gioan 2,13-22

24 Xem Luca 7,37; 11,37

25 Xem Máthêu 15,24

26 Xem Máthêu 8,5-13

27 Xem Máthêu 15,21-28

28 Xem ví dụ về cuộc gặp gỡ giữa Đức Giêsu và người phụ nữ Samari trong Gioan 4,1-26

29 “Hãy tưởng tượng một vòng tròn được vẽ trên trái đất. (...) Hãy tưởng tượng vòng tròn này là thế giới và trung tâm là Thiên Chúa; các bán kính là con đường hoặc lối sống khác nhau của con người. Khi các thánh, khao khát đến gần Thiên Chúa, đi về phía trung tâm của vòng tròn, khi họ tiến sâu vào bên trong, họ cũng tiến gần nhau đồng thời như tiến gần Thiên Chúa. Càng gần Thiên Chúa, họ càng gần nhau; và càng gần nhau, họ càng gần Thiên Chúa.” Dorotheos xứ Gaza, thế kỷ 5, *Soyons l’âme du monde, Les Presses de Taizé 2025, tr. 166*

30 Làm thế nào để chúng ta khai sáng những phẩm chất nhân ái vốn tồn tại trong mỗi nền văn hóa? Tinh thần của nghi lễ trà đạo Nhật Bản, Chanoyu, được tóm gọn trong bốn từ: “Wa” hay hòa hợp; nghi lễ diễn ra trong bầu không khí hài hòa; “Kei” hay tôn trọng, vốn phải hiện diện giữa chủ và khách; “Sei” hay tinh khiết, cả về bề ngoài lẫn trong tâm hồn; “Jaku” hay tĩnh lặng, một tâm trí bình an luôn hiện diện trong suốt nghi lễ.

31 Xem Gioan 19,25-27

32 (Về việc một linh mục Công giáo bị giết dưới chế độ độc tài ở Chile) “Hình ảnh vị linh mục nằm chết trên Kinh Thánh mở trang Thánh vịnh tạo nên một tác động

đón tất cả, dường như đã kết thúc. Ngài đã chấp nhận rủi ro sẵn sàng hy sinh mạng sống ngay cả cho những người sẽ từ chối Ngài. Nhưng trong khoảnh khắc tối tăm nhất, cộng đoàn lại được sinh ra dưới chân Thập giá.³¹

Theo Tin Mừng Gioan, bốn người phụ nữ và một người nam ở lại với Chúa Giêsu cho đến cùng. Không lời nói nào, họ chỉ hiện diện. Họ trở thành chứng nhân cho mối hiệp thông mà Chúa Giêsu tiếp tục tạo dựng, ngay cả khi dường như không còn điều gì có thể nữa.

Sự thù ghét và loại trừ người khác phá vỡ mối hiệp thông con người. Trên Thập giá, Đức Giêsu gánh lấy sự thù ghét và loại trừ đó trên mình, tái lập hiệp thông ngay cả trong khoảnh khắc đau khổ tột cùng.³²

Trên Thập giá, Chúa Giêsu trao người môn đệ Ngài yêu cho mẹ Ngài như một người con khác, và người môn đệ ấy, đại diện cho tất cả các môn đệ tương lai mà Chúa Giêsu yêu thương, đón bà về nhà mình. Một gia đình mới ra đời: cộng đoàn các tín hữu nơi Chúa Giêsu, Giáo hội – không được sinh ra theo cách con người, từ chiến thắng hay thành công, mà từ một tình yêu vượt lên trên sự im lặng tê liệt của đau khổ. Ai có thể bị loại trừ khỏi hiệp thông như vậy?³³

Trong Giáo hội, chúng ta được mời gọi đứng cạnh bên những ai đang chịu đau khổ, với các nạn nhân của bất công.³⁴ Tất cả chúng ta đều là con người, được kêu gọi đón nhận nhau trong công bằng và chính trực, nơi tự do và phẩm giá của mỗi người được tôn trọng.

Chúa Giêsu hoàn tất công trình của mình khi Người chết vào chiều trước ngày Sabát, ngày thứ bảy trong tuần,³⁵ cũng như Thiên Chúa đã hoàn tất công trình sáng tạo vào ngày thứ bảy, sau khi thấy rằng mọi sự “rất tốt đẹp”.³⁶ Món quà Chúa Giêsu ban tặng cuộc sống của Ngài trên Thập giá là sự khởi đầu của một sáng tạo mới. Người chết trong bạo lực – nhưng từ thân thể Ngài³⁷ lại tuôn trào “những dòng nước hằng sống”³⁸, và nước ấy chính là Chúa Thánh Thần, Đấng đổi mới bộ mặt trái đất.

Thi hài Chúa Giêsu được đặt trong một ngôi mộ mới, ở trong một khu vườn – khu vườn mà trái đất này được dựng nên để trở thành.³⁹ Và trong sự tĩnh lặng của ngày thứ bảy tiếp đó, công trình tạo dựng bị thương tích – mà chúng ta là một phần và được trao phó để chăm sóc – bắt đầu cuộc biến đổi nhiệm màu của nó.

Lạy Chúa Kitô Giêsu, Ngài đã hy sinh mạng sống cho từng người chúng con, và Ngài cho chúng con thấy rằng Ngài sẵn sàng dẫn thân cho loài người tới mức độ nào. Xin cho chúng con được ở lại dưới chân Thập giá của Ngài cùng Mẹ Maria và môn đệ Ngài yêu dấu, và đón nhận những gì Ngài nói với chúng con.

Chúng ta được mời gọi đứng bên cạnh ai? Chúng ta trải nghiệm cộng đoàn như thế nào? Sinh viên có thể sống chung một nhà, cầu nguyện và chia sẻ bữa ăn, đặc biệt với các sinh viên nước ngoài; những người khác gặp nhau hàng tuần tại nhà ai đó. Hãy chào đón một cách đơn giản những ai cảm thấy mình bị bỏ rơi, nhờ đó vượt qua cảm giác bất công.

manh mẽ như nhau với người Công giáo, Tin Lành và cả những người vô thần, tất cả đều tham gia rầm rộ vào đoàn rước tang ấn tượng đến Nhà thờ Chính tòa. (...) Đi giữa ánh sáng của những cây nến ấy dường như an toàn hơn bao giờ hết. Tôi nghe nhiều người, Công giáo và Tin Lành, nói rằng họ là người khởi xướng cử chỉ này. Thực ra, điều quan trọng không phải ai bắt đầu; mà là nó biểu lộ một sự đồng thuận tinh thần hiếm thấy trong cuộc sống. (...) Liệu đại kết chân thành chỉ có thể nảy nở trong thời khó khăn, khi cuộc sống bị đe dọa từng ngày?” Juan Sepúlveda, Mục sư Giáo hội Ngũ Tuần Chile, «La defensa de los derechos humanos como experiencia ecuménica», trong Sandra Arenas và Rodrigo Polanco (chủ biên), Ecumenismo: Un panorama latinoamericano (Editions Universidad Alberto Hurtado / Centro Teológico Manuel Larraín, Santiago, 2021), tr. 270-271

33 “Tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại thật dạt dào, bao la, sâu thẳm và phổ quát. Đến mức không có phép đo hay thước đo nào có thể diễn tả dù chỉ một phần nhỏ.” Trích lời Thượng phụ Công giáo Maronite Estéphan (Etienne) Douaihy (1630-1704)

34 Tự bản chất, Giáo hội liên đới với người nghèo, những người bị loại trừ, những người bị gạt ra bên lề, và tất cả những ai bị xã hội bỏ rơi. Người nghèo là trung tâm của Giáo hội bởi vì “lòng tin của chúng ta vào Chúa Kitô – Đấng đã trở nên nghèo khó, Đấng luôn gần gũi với người nghèo và những người bị bỏ rơi – là nền tảng cho mối quan tâm của chúng ta đối với sự phát triển toàn diện của những thành viên bị lãng quên nhất trong xã hội.”[123] Trong thâm tâm mình, chúng ta cảm nhận “sự cần thiết phải lắng nghe lời kêu gọi này, phát xuất từ hoạt động giải phóng của ân sủng bên trong mỗi người chúng ta, và vì vậy, đây không phải là một sứ mệnh chỉ dành riêng cho một số ít người.”, Đức Giáo hoàng Lêô XIV, Tông huấn Dilexi te, số 111.

Tìm kiếm hòa bình

Chúng ta khao khát hòa bình – hòa bình nội tâm và hòa bình trong thế giới mà Thiên Chúa yêu thương vô cùng. Một tín hữu thế kỷ IV đã nói rằng: “Hãy bắt đầu công việc hòa bình nơi chính bạn, để khi bạn được bình an, bạn có thể đem hòa bình đến cho người khác.”⁴⁰

Khi Chúa Giêsu gặp Maria Magdalêna trong vườn vào sáng ngày Phục sinh, Ngài hỏi bà: “Sao bà khóc? Bà tìm ai?”⁴¹ Nước mắt của bà hóa thành niềm vui khi bà nhận ra rằng Đấng mà bà hằng mong mỏi đã không bị sự chết thắng vượt. Và Chúa Giêsu sau đó sai bà đi chia sẻ những gì bà đã thấy và nghe với các bạn hữu khác của Ngài.

Ngay sau đó, khi Chúa Giêsu gặp các môn đệ và họ vẫn còn đầy sợ hãi, lời đầu tiên Ngài nói là: “Bình an cho anh em!”⁴² Ngài đến giữa nỗi sợ hãi của họ, Ngài mở lòng họ để đón nhận bình an của sự hiện diện của Ngài. Thối Thánh Thần trên họ, Ngài trao cho họ trách nhiệm tiếp tục công việc hòa giải của Ngài.

Bình an mà Chúa Giêsu đã hứa với các môn đệ trước khi Ngài chịu chết, một “bình an mà thế gian không thể ban”,⁴³ không chỉ là sự vắng mặt của xung đột. Trong Thánh Kinh, từ shalom bao hàm ý nghĩa phục hồi và toàn vẹn. Đây là bình an của Thiên Chúa được trao cho chúng ta để chúng ta vun trồng và triển nở nó.

Khi chúng ta giúp người khác nhận ra tự do và bình an mà họ đã được lãnh nhận, khi chúng ta làm những gì có thể để phá bỏ rào cản thù hận hay những bức tường giam giữ họ, thì chúng ta đang tham dự vào chính sự sống của Thiên Chúa. Và khi chúng ta nhìn tạo dựng với lòng ngạc nhiên, biết ơn và thể hiện sự quan tâm chăm sóc nó, chẳng phải chúng ta cũng đang đi trên cùng một con đường hay sao?

Tất cả chúng ta đều cần được để cho chính mình ngập tràn trong bình an mà Chúa Kitô Phục sinh hứa ban cho từng người. Bằng cách đó, chúng ta có thể cùng nhau bước đi và đồng hành với nhau, gieo rắc hy vọng⁴⁴ từng bước một. Ngay cả qua những cử chỉ đơn sơ nhất, chúng ta có sẵn sàng trở thành những dấu chỉ hòa giải, những người hành hương của bình an, mỗi người theo cách riêng của mình, ở nơi Thiên Chúa đã đặt chúng ta không?

Hãy lắng nghe tiếng nói của những người đang chịu đau khổ vì những xung đột tàn khốc hoặc bạo lực mà chúng ta phải đối mặt trong xã hội. Chẳng hạn, bằng việc duy trì liên lạc với những người đang sống trong vùng chiến tranh. Hỗ trợ những người đang nỗ lực cho công lý tại các quốc gia có chế độ áp bức hoặc những chính phủ khuyến khích chiến tranh. Liệu một số người trong họ có sẵn sàng chia sẻ lời chứng của mình không? Hãy chuẩn bị một đêm canh thức cầu nguyện cho hòa bình và chia sẻ một số lời chứng đó. Lắng nghe những gì Thánh Thần đang nói với chúng ta hôm nay.

Lạy Thiên Chúa của tình yêu, xin chúc lành cho chúng con. Nhờ Thánh Thần, Đấng luôn dẫn lối bước của chúng con khi chúng con đi theo Chúa Kitô Phục sinh. Xin cho chúng con khao khát trở thành những người hành hương của hy vọng, những người hành hương của bình an.

Xin vui lòng truy cập trang web taize.fr để biết thêm thông tin về các cuộc gặp gỡ tại Taizé và tại những nơi khác trong suốt năm tới, bao gồm cả các vấn đề liên quan đến việc bảo vệ an toàn.

35 Xem Gioan 19,31

36 Xem Sáng Thế 1,31-2,2

37 Xem Gioan 19,34

38 Xem Gioan 7,38

39 Xem Gioan 19,38-42

40 Thánh Ambrôsiô thành Milan, *Treaty on Luke's Gospel*, V, 58. *Soyons l'âme du monde*, (Les Presses de Taizé, 2025) tr. 108

41 Gioan 20,15. Toàn bộ Tin Mừng Gioan chuyển từ câu hỏi đầu tiên Đức Giêsu đặt ra cho những ai muốn theo Ngài – “Các con tìm gì?” – đến câu hỏi cuối cùng Ngài đặt cho Maria Magdalêna sau Phục sinh – “Bà tìm ai?” Chúng ta có thể coi đây là sự hoàn tất những gì Chúa Giêsu nói trong Gioan 12,32: “Phần tôi, một khi được giương cao lên khỏi mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi.” Phải chăng tất cả sự tìm kiếm của chúng ta cuối cùng tìm thấy ý nghĩa nơi Đức Kitô Phục sinh, Đấng đến gặp gỡ chúng ta sao?

42 Gioan 20,21

43 Gioan 14,27

44 Xem Gioan 12,24. “Đức Giêsu nói: “Nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác.” Hạt lúa – dù nhỏ bé – chứa đựng trong nó tất cả những gì cần thiết để sinh ra điều lớn lao hơn. Dù chúng ta thường nghĩ những gì mình làm không quan trọng lắm, chúng ta không nên đánh giá thấp tác động tích cực mà nó có thể đem lại cho người khác và cho trái đất.